

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.21.712/2015/10.

A tanács tagjai: Dr. Molnár Ambrus a tanács elnöke, Dr. Madarász Anna előadó bíró, Dr. Ambrus Zoltán bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Az I. rendű alperes:

A II. rendű alperes:

A III. rendű alperes:

A IV. rendű alperes:

Az V. rendű alperes:

A VI. rendű alperes:

A VII. rendű alperes:

A VIII. rendű alperes:

A IX. rendű alperes:

A VI. rendű alperes képviselője:

A per tárgya: lakás kiürítése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes (47. és Pfv.3. sorszám)

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Fővárosi Törvényszék 47.Pf.632.319/2015/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 11.P.XXIII.22.680/2013/36.

Rendelkező rész

- A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.
- A felperes személyes költségmentessége folytán a le nem rótt felülvizsgálati illetéket az állam viseli.
- A pártfogó ügyvéd díját a teljes egészében pervesztes felperes viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

- [1] A felperes 2013. szeptember 26. napján előterjesztett, utóbb pontosított keresetében az alperesek kötelezését kérte a lakásaik kiürítésére. Emellett az I., II., III. és V. rendű alperest személyenként 15.000 forint, a VII. rendű alperest 30.000 forint kártérítés megfizetésére kérte kötelezni. Előadta, hogy az ezen a

címen lévő önkormányzati lakásokat az alperesek lakják. Az ingatlanban állandó veszekedések, ordítózások vannak, és a felperes kénytelen éjjel-nappal bezárkózni a lakásába, mert megfenyegették. A II. rendű alperes tettleg is bántalmazta. A felperes a perbeli ingatlanban lakik, de a lakásnak nem ő, hanem az unokája a bérlője.

- [2] Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Előadták, hogy önkormányzati lakásban bérleti jogviszony keretében laknak.

Az első- és másodfokú ítélet

- [3] A Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 2014. november 21. napján meghozott 11.P.XXIII.22.680/2013/36. számú ítéletével a keresetet elutasította. A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 26.400 forint eljárási illetékről akként rendelkezett, hogy az állam viseli.
- [4] Az elsőfokú bíróság rögzítette, az alperesek a lakásaikat a tulajdonossal érvényesen létrejött bérleti szerződés alapján birtokolják, ezt a felperes maga sem vitatta, ezért a Pp. 163. § (2) bekezdése alapján tényként állapította meg. A felperes nem jelölt meg olyan okot, illetőleg jogcímet, amely alapján követelhetné, hogy az alperesek az ingatlanaikat kiürítsék, elhagyják. A kártérítési követelés tekintetében kifejtette, hogy a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság előtt a 13.Bpk.XXIII.449/2014. számú eljárásban az I. és III. rendű alperes a felperessel történt dulakodás miatt elnézést kért, de a büntetőügy iratai alapján nem volt megállapítható, milyen okból történt a dulakodás. Az alperesek azt adták elő, hogy annak az volt az oka, hogy a felperes nagy késsel kergette az alpereseket, melyet egyébként a felperes sem vitatott. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem tudta megállapítani, hogy e dulakodásban az I. és III. rendű alperes jogellenes magatartást elkövetett-e. Sem a rendelkezésre álló iratok, sem egyéb adatok alapján nem állapította meg, hogy a II., V. és VII. rendű alperesek bármely jogellenes magatartást a felperes sérelmére elkövettek volna, és ezzel összefüggésben a felperesnek kára keletkezett volna. Ezen alapult a felperes kártérítésre irányuló kereseti kérelmének elutasítása.
- [5] A le nem rótt kereseti illeték tárgyában a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján határozott.
- [6] Az elsőfokú ítélet megváltoztatása és a keresete teljesítése érdekében a felperes fellebbezett.
- [7] A Fővárosi Törvényszék 2015. május 12. napján meghozott 47.Pf.632.319/2015/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Rendelkezése szerint a le nem rótt 31.200 forint fellebbezési illetéket az állam viseli.
- [8] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság által

megállapított tényállással, döntéssel és annak jogi indokaival. A felperes a fellebbezésében nem hivatkozott olyan adatra, tényre, körülményre az elsőfokú tárgyalás berekesztéséig előterjesztett kereseti kérelmeit illetően, amit az elsőfokú bíróság nem bírált el. A felperesnek nincs olyan joga, ami alapján az alperesekkel szemben kellő jogi alapon érvényesíthetne lakáskiürítés iránti igényt, mert az alperesek a tulajdonossal megkötött érvényes lakásbérleti szerződés alapján tartják birtokukba

lakásaikat.

- [9] A kártérítési kereseti kérelem tárgyában az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján okszerűen mérlegelte. Olyan testi sértés, ami kétséget kizáróan megalapozhatta volna a felperes nem vagyoni kárigényét, az I. és III. rendű alperesek részéről nem volt megállapítható, illet a büntetőeljárás iratai nem támasztottak alá. A II., V. és VII. rendű alperesek részéről pedig nem volt megállapítható, hogy bármely olyan jogellenes magatartást követtek volna el a felperes sérelmére, amellyel összefüggésben a felperesnek kára keletkezett volna. A másodfokú eljárásban előadott sérelmek (kapu be nem zárása, udvar tönkretétele) a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján már nem voltak vizsgálhatók.
- [10] A perköltségről a Pp. 78. § (1), 84. § (1) bekezdése, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdés b) pontja, 46. § (1) bekezdése, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján döntött.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [11] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és új, jogszabályszerű határozat hozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint mind a lakás kiürítése, mind a kártérítés iránti kereseti kérelmének helyt kellett volna adni. Súlyos, az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértésként hivatkozott arra, hogy laikus, jogban járatlan, személyi és vagyoni viszonyai miatt feltehetően pártfogó jogi képviselőre szoruló felperest nem hívták fel, hogy a Budapest Főváros Kormányhivatala Gyámügyi és Igazságügyi Főosztályánál eljárhat pártfogó ügyvédi meghatalmazást tartalmazó határozat meghozatala tárgyában. A másodfokú bíróság emellett nem a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján állapította meg a tényállást, és a bizonyítékokat nem a maguk összességében értékelte. Az eljárási bíróságok a Pp. 7. § (2) bekezdését is figyelmen kívül hagyva hozták meg a határozatukat, kötelesek lettek volna ugyanis a jogi képviselő nélkül eljáró felperest a pártfogó ügyvédi képviselőt engedélyezésének lehetőségéről a szükséges tájékoztatással ellátni. Álláspontja szerint a felperes a régi Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján igazolni tudta az I., II., III., V. és VII. rendű

alperesekkel szemben a kártérítési követelésének jogalapját, az alperesek vele szembeni jogellenes magatartását, a kártérítés összegszerűségét. A büntetőügyben az I. és III. rendű alperes elismerte a jogellenes magatartás tényét, emiatt bocsánatot kértek. Egy kis tárgyi súlyú bűncselekmény elkövetése is megalapozhatja a polgári kártérítési felelősséget.

[12] Az alperesek a felülvizsgálati kérelemre nem nyilatkoztak.

A Kúria döntése és jogi indokai

[13] A Kúria rögzíti, hogy lakás kiürítése iránti kereseti kérelem tárgyában a felülvizsgálati kérelmet 9. sorszámú végzésével hivatalból elutasította.

[14] A felülvizsgálati kérelem szerint a jogerős ítélet jogszabálysértése abban állt, hogy a bíróságok nem tájékoztatták a felperest a pártfogó ügyvéd igénybevételének lehetőségéről, hogy a kártérítés iránti kérelmét a régi Ptk. 339. § (1) bekezdése ellenére, a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértésével elutasították.

A felülvizsgálati kérelem a következők szerint nem alapos.

A jogerős ítélet felülvizsgálatára a Pp. 270. § (2) bekezdése értelmében csak jogszabálysértés miatt van mód.

[15] Megalapozatlan a felülvizsgálati kérelem azon hivatkozása, hogy a felperes nem kapott tájékoztatást a pártfogó ügyvéd igénybevételének lehetőségéről. Erről a 4. sorszámú végzés általános jellegű tájékoztatást tartalmazott, a 12. sorszámú végzés pedig közölte, hogy hol és mikor kérheti a felperes a pártfogó ügyvéd kirendelését. Budapest Főváros Kormányhivatala Igazságügyi Szolgálat Jogi Segítségnyújtó Osztálya 2014. április 17. napján meghozott határozatával a felperesnek engedélyezte a polgári eljárásban pártfogó ügyvédi képviselő igénybevételét. Ezt követően már a felperes - és nem az eljáró bíróságok - feladata volt, hogy konkrét ügyvédnek meghatalmazást adjon. A felperes mulasztása folytán nem választott pártfogó ügyvédet, ez a bíróságok eljárási szabálysértését nem alapozza meg.

[16] A kártérítési kérelem tárgyában nem sérült a Pp. 206. § (1) bekezdése, mely kimondja, hogy a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el. A törvény idézett rendelkezésének a megsértése csak abban a kivételes esetben állapítható meg és csak akkor szolgálhat kellő alapul a felülvizsgálathoz, ha a bíróság iratellenes, ellentmondó, a per adataiból okszerűen nem következő megállapítást tett, vagy a

bizonyítási eljárás lefolytatására vonatkozó előírások megsértésével helytelen ténybeli következtetésre jutott. A felperes a saját előadásán kívül csak az I. és III. rendű alperes vonatkozásában meghozott büntetőbíróági végzéssel kívánta alátámasztani kártérítési követelését. Ez utóbbiból csak annyi volt megállapítható, hogy az I. és III. rendű alperes és a felperes között dulakodást történt, bár ennek kölcsönösségére hivatkoztak. A II., V. és VII. rendű alperes tekintetében még ennyi adat sem állt rendelkezésre. A felperes nem jelölte meg, e tárgyban előadást sem tett, hogy az alperesek mely személyhez fűződő joga megsértése okán miben megnyilvánuló sérelmet okoztak neki. A kártérítési felelősség megállapításához azonban szükséges lett volna a sérelem mibenlétének meghatározása, mert ennek hiányában egyrészt a kártérítési felelősség egyik eleme (kár) nem állapítható meg, másrészt a bíróság nem tudja elvégezni azt a valós mérlegelési feladatot, hogy a megjelölt és bizonyított sérelemmel az igényelt nem vagyoni kár összege arányban áll-e. A jogerős ítélet nem sértette meg sem a régi Ptk. 339. § (1) bekezdését, sem a Pp. 206. § (1) bekezdését.

Záró rész

- [17] A jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem volt jogszabálysértő, ezért azt a Kúria - a Pp. 274. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül meghozott határozatával - a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A felperes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetékről és a pártfogó ügyvéd díjáról a Pp. 270. § (1)

bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1), 87. § (7) bekezdése, az Itv. 74. § (3) bekezdése, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján határozott.

Budapest, 2016. október 19.

Dr. Molnár Ambrus s.k. a tanács elnöke Dr. Madarász Anna s.k.
előadó bíró Dr. Ambrus Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő